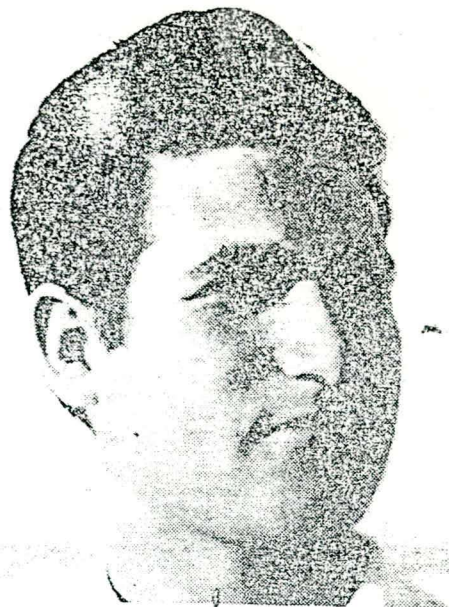

רענן (פרישר), אברהם

בנם בכורם של ישראל ורבקה, ממייסדי קיבוץ גל-און. נולד ביום ל' בניסן תש"ג (5.5.1943) בקיבוץ. היה אחד הילדים הראשונים שנולדו במשק ומכאן האהבה שהראו לו כל חבריו. מילדותו רציני היה ושקול בדעותיו. את לימודיו היסודיים סיים בגל-און ואת שנות לימודיו התיכוניים במוסד החינוכי גת-גל-און (על שם ש' פינצ'י). מסור ונאמן היה לקיבוצו והעמיס עול מצוות ועבודה על כתפיו. שקט היה ועניו ומתוך תכונות אלו, שאפיינו את אישיותו, הטיל על עצמו משימות רבות וגם יכול להן. לפני שיצא לצבא ביולי 1961 נבחר כשליח-התנועה ולאחר הטירונות בנח"ל יצא למשימה זו. למעלה משנה היה מדריך "קן" של "השומר הצעיר" בבתים וישמו יצא לתהילה בקרב חניכיו. כאשר נסתיימה תקופת ההדרכה הצטרף ליחידת הנח"ל המוצנת, ובדרכו-שלו, השקטה והענוותנות, עבר את קורס המ"כ, וכאשר חזר הביתה אחרי שנשתחרר משירותו, השקיע מכוחו וממרצו בענף-השלחין והיה ראשון הבנים שנרתם לתפקיד סדרן-עבודה במשק. הוא היה מוכן לעשות ולפעול וידע כיצד לחיות עם אנשים, להושיט עזרה לכל אדם ולתמוך בו בלי כל סירוב — ולא מרצונו להתבלט כי אם מתוך מסירות נאמנה. הוא נאבק על דברים שבעיניו היו צודקים בלי ויתורים כלשהם. אחרי שחרורו מן הצבא היה יוצא למילואים מפעם לפעם ובפרוץ מלחמת ששת הימים, והוא אז עושה עם אשתו הצעירה לשם ביצור הקן המשפחתי שלהם, נקרא שוב לדגל. "רגעים לפני היציאה לקרב", לפי מה שאחד מחבריו מספר, "כאשר הכדורים התחילו להתעופף וגשמע רעש התפוצצויות וכולם היו עצבנים, אני זוכר שיחה אחת אתו שהיה בו מין שקט נפשי. הוא הוריד מן המתח ונתן בטחון". בעל רוח-התנדבות היה וכחייל וותיק היה מעורה בחיי-יחידתו והשתתף בכל משימה. אולם ביום השני לקרבות-המלחמה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל בקרב שנערך בירושלים בשעת טיהור בתים מכוחות-האויב בדרך לשער שכם. הניח אשה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. "דפי השבוע", עלון קיבוץ גל-און, הוקדש לזכרו. במלאת שנה לנפלו הוציא הקיבוץ חוברת הנושאת את שמו. בחוברת "53 מהם", שהוציא הקיבוץ

הארצי לזכר חבריו שנפלו במערכה, הובאו תולדותיו. גם בספר "מארות
גברו", שבהוצאת מפקדת הצנחנים, הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור
קרבו האחרון.
